

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2020

Núm. 39

Presidència del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió extraordinària celebrada dia 7 de juliol de 2020

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt únic.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 7698/19, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i MÉS per Mallorca, relativa a modificació de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera..... [2338](#)

2) RGE núm. 3478/20, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, Socialista i Unidas Podemos, relativa a rebuig a l'ampliació de l'aeroport de Son Sant Joan. .... [2345](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyors i senyores diputats. Començam aquesta tercera sessió plenària del ple d'avui amb un únic punt de l'ordre del dia que correspon al debat de dues proposicions no de llei.

1) Proposició no de llei RGE núm. 7698/19, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i MÉS per Mallorca, relativa a modificació de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

En primer lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 7698/19, dels Grups Parlamentaris Socialista i MÉS per Mallorca, relativa a modificació de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Correspon començar el debat amb la intervenció dels dos grups proposants i començam pel Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyors i senyores diputats. Portam avui a debat una proposta per modificar la Llei 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, en el sentit d'eliminar la regla de despesa de les entitats sanejades i, per tant, permetre-les d'aquesta manera fer polítiques socials i finançar les inversions bàsiques. També per eliminar la regulació de les taxes de reposicions a l'administració local, que els permeti augmentar les plantilles per, com dic, prestar serveis necessaris.

Aquesta proposta va ser enregistrada el dia 4 de novembre de 2019 i, com se sol dir, ha plogut prou des de llavors i també és veritat que el context econòmic i social d'aquesta comunitat ha variat considerablement.

També és cert que aquesta mateixa reclamació o pràcticament la mateixa ha estat aprovada en reiterades ocasions a aquest parlament en comissió, tant pels grups proposants com per altres partits, però no per això deixa de tenir una absoluta vigència la proposta que portam avui a debat, més aviat diria que en té encara més perquè les darreres flexibilitzacions dels superàvits municipals que s'han produït, arran principalment del Reial Decret estatal 8/2020, del superàvit del 2019, són totalment insuficients, nosaltres ho vàrem dir en el seu moment i ho mantenim ara, perquè tenim molt clar què volem per a tots els municipis i tots els ajuntaments d'aquestes illes.

No ens cansarem de reclamar aquesta modificació per totes les vies possibles, per totes, i evidentment ho fem aquí també demanant el suport de tota la cambra de representació balear.

Si la reactivació econòmica no és justa i equilibrada, si no inclou tothom no és reactivació, és desigualtat. Per tant, fa falta alliberar ara més que mai els fons municipals acumulats en forma de romanents per fer polítiques socials, que tant necessita ara la ciutadania a un moment tan delicat.

La Llei 2/2012, aprovada pel Partit Popular del Sr. Montoro, principalment amb la regla de despesa durant tots aquests anys ha creat una situació enormement injusta, amb un exercici recentralitzador que ha dificultat i en casos fins i tot impossibilitat la prestació de serveis públics bàsics i fonamentals i les inversions necessàries que reclama la mateixa ciutadania que és qui les ha generades i no en pot gaudir. Bé, doncs això es va fer amb un control suposadament necessari, suposadament necessari de la despesa dels ajuntaments, jo no dic que no hi hagi ajuntaments a l'Estat que en tenguin falta, però es va demostrar clarament innecessari a les nostres illes on s'han acumulat més de 600 milions d'euros als bancs sense poder-ne fer ús. Per tant, aquest control, suposadament necessari, de la despesa municipal s'ha demostrat totalment injust i totalment inconvenient; injust, perquè ha tractat igual les entitats locals sanejades i amb superàvit i les que no ho són, i inconvenient, perquè ha generat una inutilitat de fons acumulats a comptes bancaris que fins i tot ara ens costen més sous en forma de comissions.

Per tant, és hora, com dic, d'alliberar aquests romanents municipals i deixar d'aplicar la regla de despesa a les entitats sanejades. I això no vol dir que nosaltres estiguem en contra del principi d'estabilitat pressupostària, és clar que hi estam a favor, faltaria més!, hi estam a favor en el sentit que és el garant de la suficiència financera de l'estat de benestar i, per tant, sí que hi estam a favor. Que s'apliquin restriccions sobre les entitats que no aconsegueixen encara es pot arribar a entendre, que s'apliquin sobre entitats locals sanejades i amb superàvit fa olor d'intervencionisme per quadrar els comptes de l'Estat, que és el que va fer el seu ministre Montoro amb aquesta regulació.

Tampoc no podem deixar-nos caure en el fals dilema que ens vol fer caure sempre la dreta: o llei Montoro o fallida econòmica, o Llei Montoro o malbaratament. Pens que qui se'n va als extrems és perquè no té altra manera de justificar les coses, nosaltres el que defensam és l'autonomia pressupostària municipal, el dèficit allà on fa falta i una despesa correcta, responsable i suficient.

Senyors i senyores diputats, nosaltres som un parlament autònom i més enllà del que decideixi Madrid nosaltres duim aquesta reclamació aquí sense canviar ni un punt ni una coma, no fem ni una passa enrere i per això els demanam avui el vot favorable a aquesta proposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, president, molt bon dia, diputats i diputades. Com bé deia el Sr. Marí, es tracta d'un tema recurrent, un tema que des que es va aprovar en el seu moment hem tengut moltíssimes ocasions de poder-ne parlar, és a dir, tant abans de la crisi com després i crec que molt especialment des de l'àmbit

municipalista. Per tant, són moltes les mocions que s'han aprovades, gairebé a tots els ajuntaments de Mallorca com també a les diferents institucions i les entitats, d'aquesta llei d'estabilitat pressupostària, o anomenada col·loquialment aquesta llei Montoro, precisament per les conseqüències immediates que té sobre els nostres ajuntaments i també sobre les nostres administracions locals, en el nostre cas dels consells insulars.

És a dir, recordar que aquesta llei no és més que ni més ni manco que un desenvolupament d'aquella famosa modificació de l'article 135 de la Constitució Espanyola, que es va fer de pressa i corrents per imperatiu de la unió monetària, va ser, crec, de les poques vegades que s'ha modificat, que s'ha tocat la sacrosanta Constitució Espanyola, que ens pensàvem que era intocable, i va resultar que no, que en un horabaixa era possible canviar la Constitució Espanyola per mandat específic de la Unió Europea.

A partir d'aquesta modificació de l'article 135 de la Unió Europea, després es desenvolupa a través d'aquesta llei d'estabilitat pressupostària que es va fer ja governant o presidint el Govern el Sr. Mariano Rajoy, que responia al cap i a la fi a aquella fórmula màgica, fórmula magistral de la dreta neoliberal, tant a nivell europeu com també a nivell de l'Estat espanyol, per donar resposta a la crisi, que es tractava ni més ni manco que blindar el deute a través de la modificació de la Constitució i de l'aprovació d'aquesta llei, de recapitalitzar la banca amb aquells 65.000 milions d'euros, els quals, per cert, encara no han tornat; aquells retalls importants a tots i quants àmbits té l'administració pública i especialment als drets i serveis bàsics dels nostres ciutadans i ciutadanes, que aquests sí que haurien d'haver estat blindats per la Constitució Espanyola i en canvi no ho varen ser, com és la sanitat i com és l'educació, i per suposat amb una pujada generalitzada d'imposts.

Tot això, evidentment, va dur o va anar en contra de tot un moviment que hi havia aleshores municipalista, on hi havia una gran unanimitat a tots els ajuntaments, especialment amb aquesta organització dels ajuntaments, tant FELIB com especialment la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, de modificació de la Llei de bases de règim local precisament per augmentar o per replantejar aquelles competències que durant trenta anys havien desenvolupat tots els ajuntaments i sobretot d'aquelles que s'havien anat carregant especialment per donar serveis als seus ciutadans i ciutadanes.

Per tant, això era un moviment generalitzat que evidentment va xocar de front amb aquesta modificació o amb aquesta llei d'estabilitat pressupostària, perquè precisament les conseqüències de l'aplicació d'aquesta llei varen ser tot el contrari del que es pretenia a través d'aquesta modificació de la Llei de bases de règim local, perquè *de facto* va suposar tornar trenta anys enrere, va deixar o va suposar que es deixassin de prestar aquelles competències que es prestaven o que els diferents ajuntaments havien prestat per tal de millorar la qualitat de vida dels seus ciutadans i ciutadanes.

Per tant, va minvar aquesta capacitat dels ajuntaments de donar resposta a les necessitats dels seus ciutadans i, per tant, també un atac directe contra l'autonomia dels ajuntaments i de

les entitats locals, evidentment amb uns greus perjudicis, especialment respecte de la regla de despesa i de la taxa de reposició, la qual cosa evidentment suposa uns certs inconvenients importants a l'hora de prestar les competències que les nostres administracions han de reposar, entre les quals, per exemple, l'abús dels contractes programes i especialment en qüestions i en temes i en àmbits tan sensibles com és per exemple menors, on fa que un professional pot estar un màxim de dos anys fent feina amb població tan sensible, com deia abans, com són els menors, entre d'altres.

Amb aquest panorama, i especialment tenint en compte que la situació on vivim o que vivim a dia d'avui on es fa necessària aquesta capacitat que han de tenir els ajuntaments per donar resposta als seus ciutadans i ciutadanes, es fa necessari insistir una vegada més, i que surti d'aquest ple almanco amb la màxima unanimitat possible aquesta petició que es revisi aquesta llei d'estabilitat pressupostària i, especialment, que permeti que els ajuntaments no hagin de tenir aquest superàvit dins els seus comptes bancaris, superàvit pel qual per cert encara, a més, han de pagar, la qual cosa evidentment provoca una situació que és totalment, totalment surrealista. Per això, hem presentat aquesta PNL.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Intervenció dels grups que han presentat esmenes. Començam pel Grup Parlamentari Unidas Podemos per defensar les esmenes RGE núm. [10271](#) i [10272/20](#), té la paraula la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, Sr. President. Avui des d'Unidas Podemos enviam un missatge ferm de suport a una reclamació legítima dels ajuntaments i consells: eliminar les traves que tenen per atendre les necessitats de les persones, empreses o autònoms per mor de la Llei 2/2012, volem un escut municipalista, àgil i eficaç. I per això hem de tenir memòria, memòria econòmica per deixar enrere les polítiques de Montoro, i memòria democràtica, no sigui que oblidem que el banquer que va finançar el cop d'estat de Franco just passava per allà i se li han de mantenir els honors actuals, però passem a l'herència de Montoro que ja n'hi ha prou.

A l'any 2012 el Partit Popular va fer un exercici d'enginyeria del llenguatge per tal de fer veure que ajuntaments i la ciutadania feien un mal ús dels serveis públics i que calia aplicar mà dura, i així incorporaren de manera habitual termes com "sostenibilitat" quan volien dir "retallades" o "estabilitat" quan realment al que es referien era a la desestabilització dels serveis públics. Hem de fer un diccionari de llenguatge de les dretes al llenguatge comú.

Al 2012 també vàrem sentir molt que calia llevar el greix de l'administració pública, n'hi ha que encara que ho diuen a dia d'avui. Deien que volien desman..., perquè dir que desmantellar l'administració pública, garant de l'equitat i de l'estat del

benestar, quedava molt lleig. I ara ens vénen aquí cada setmana a dir que molt bé els serveis públics que tant ens han ajudat i salvat de la COVID-19.

I és cert i don la raó al Sr. Company, quan ha dit avui que les rendes mitjanes i les rendes baixes no poden pagar més, però és que sempre s'oblida de les grans fortunes i de qui sí realment pot pagar més, i en aquest país hi ha empreses i fortunes que sí que poden pagar més i nosaltres hi som per això.

La Llei Orgànica 2/2012, d'estabilitat pressupostària, inclou termes com principi de lleialtat institucional, prioritat absoluta de pagament del deute públic, mesures correctores i coercitives, és una llei que aplica el garrot als ens locals; una norma que no hagués estat possible sense la modificació de l'article 135 de la Constitució Espanyola que varen pactar al 2011 PSOE i PP, anar a la mà del Partit Popular mai, mai, mai no du res bo per a la majoria social.

La 2/2012 és molt similar a un film on uns joves, per exemple, no?, els ens locals que algú ha considerat immadurs, els fica a un correccional i els aplica la mà dura. El PP va obligar a prioritzar a pagar els bancs, ho ha comentat el portaveu que m'ha precedit, en lloc de donar serveis a la gent que ho necessitava, i a més feien parts i quarts, on s'exigia a uns ajuntaments sí i a altres no, record un ple de l'Ajuntament de Palma al 2017 on vàrem exposar i vàrem mostrar un mapa on es veien dotzenes d'ajuntaments que incomplien la regla de despesa i el Sr. Montoro no els havia cridat a l'ordre, quina casualitat tots ells governats pel Partit Popular.

La presidenta de l'AIREF Sra. Cristina Herrero va afirmar fa dos dies que cal comptar amb tots els nivells de les administracions públiques per assegurar una adequada coordinació i corresponsabilitat per afrontar la crisi derivada de la COVID-19.

Des d'Unidas Podemos sabem que la 2/2012 llastra els ens locals, la derogació d'aquesta llei injusta està cada vegada més prop. Cal un escut municipalista ben igual que hem posat en marxa un escut social. No tenim els números per poder-ho fer, encara, però arribarà el dia, no en tinguin cap dubte, també era una quimera l'ingrés mínim vital i ja el tenim en marxa.

A veure, el que no pot ser és que Vila tenguí a un calaix 10 milions d'euros de superàvit o que Alcúdia disposi de més d'11 milions de superàvit i 80 en romanents o que Ciutadella en tenguí 7 de superàvit i uns 21 de romanents. Els ens locals han de poder donar els serveis que necessita la ciutadania i no han de ser tractats com a menors d'edat pel Govern central. Són les entitats en primera línia d'atenció a la nostra gent, necessiten oxigen i des d'aquest parlament hem de treballar amb ells i per a ells.

Avui donarem suport a aquesta PNL presentada pel PSIB i per MÉS per Mallorca que consideram molt necessària a la qual hem presentat dues esmenes en el sentit que siguin les entitats locals sanejades i també aquelles amb dos anys de superàvit i romanents de tresoreria les que puguin utilitzar el superàvit.

El Partit Popular al 2011 va retallar els beneficiaris de la Llei de dependència i va congelar el salari mínim interprofessional. Ara amb Unides Podem al Govern passa tot el contrari, les persones primer no és un eslògan, són fets.

I no al Partit Popular, les esmenes presentades, no volem que els superàvits es puguin utilitzar només en temps de pandèmia. Les persones primer, sempre.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Martín. Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. [10277](#), [10278](#), [10279](#), [10280](#), [10281](#) i [10282/20](#), té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta PNL que ens plantegen el PSIB, el Partit Socialista, i MÉS data del 4 de novembre del 2020, ja han passat prou mesos i és una PNL prèvia a la crisi de la COVID. Si haguéssim anat molt més enrera, efectivament, hauríem trobat també reivindicacions del Partit Socialista i de tota la bancada de l'esquerra reivindicant que els romanents es poguessin gastar quan volguessin els municipis, no?

La pregunta és: si no hi hagués hagut la llei Montoro, aquesta..., bé, per moments vàrem arribar a pensar que algú de la bancada de l'esquerra s'encadenaria davant el Ministeri d'Hisenda per reclamar la derogació immediata de la llei Montoro. La pregunta és: si no hi hagués hagut la llei Montoro i, per tant, s'hagués fet cas de les reivindicacions que vostès feien, supòs que hauria estat per gastar-se els romanents, dic jo, no?, perquè si no, si no pretenien en època preCOVID, quan encara no hi havia crisi..., si vostès reclamaven els romanents, gastar-se els romanents, dic jo que devia ser per això, per gastar-se'ls. I si els haguessin gastat, els romanents, vostès que sistemàticament gasten quan hi ha bonança i volen gastar també quan no n'hi ha, la pregunta és: avui n'hi hauria de romanents? La resposta és molt òbvia, no. Si se'ls haguessin gastat vostès abans, no hi hauria romanents a dia d'avui.

Vostès, el conte de la cigala i la formiga el tenen claríssim, vostès sempre són cigales, sempre, tota la vida...

(Alguns aplaudiments)

..., tenen un comportament cigala. Vostès volen gastar tot el que hi hagi dins la caixa quan hi ha bonança econòmica i volen gastar tot el que hi hagi dins la caixa també quan entrem en crisi, però és clar, si vostès s'ho gasten quan hi ha bonança quan arriben les vaques flagues, quan la formiga ha acumulat i resulta que necessitam el menjar per combatre una crisi econòmica no hi hauria ni un euro i això és el que fan vostès sempre.

Per això els semblava terrible la llei Montoro, però la llei Montoro ha permès que a dia d'avui vostès no s'hagin pogut gastar els romanents i avui hi hagi romanents per gastar i, efectivament, avui toca gastar els romanents per combatre la crisi de la COVID...

(Alguns aplaudiments)

Per tant, hi estam totalment d'acord, estam totalment d'acord amb vostès, avui sí que toca gastar els romanents dels ajuntaments i per això hem entrat un conjunt d'esmenes.

Per cert, el Sr. Sánchez manté a dia d'avui -a dia d'avui- la normativa més restrictiva que hi ha hagut mai en termes de poder gastar els superàvits. Avui només es poden gastar 300 milions d'euros a tota Espanya o el 20%, sap el Sr. Mari que això suposa la major restricció del que teníem al 2019, major restricció del que teníem al 2018. És increïble, o sigui, quan toca gastar-se els romanents el Sr. Sánchez no els deixa gastar, és més, pretén confiscar els romanents, pretén confiscar el menjar que amb molt d'esforç han acumulat els municipis i ara toca combatre'ls..., combatre la crisi, aprofitar els romanents per combatre la crisi!, romanents que no tindríem perquè la llei Montoro va obligar a actuar com a formigues i ara és quan tenim el menjar que toca gastar ara mateix.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per altra banda, vostès mai no han entès el tema del keynesianisme, vostès sempre diuen que són molt keynesians, molt, vostès són molt keynesians, però això sí, quan toca estalviar, perquè això és el que se'ns deia, quan hi ha creixement i toca estalviar, vostès no estalvien ni un euro, volen gastar-ho tot, i és clar, quan toca gastar sí que volen gastar, però si s'ho han gastat abans com, com..., és impossible.

En definitiva, han presentat un conjunt d'esmenes per fer el següent: primer, no només permetre ni flexibilitzar ni la regla de la despesa, ni..., no, no, suspendre directament la llei d'estabilitat pressupostària mentre duri la crisi de la COVID, el que ha fet la Unió Europea, no s'ha d'anar més lluny, la Unió Europea ha suspès tots els criteris d'estabilitat pressupostària mentre duri la crisi de la COVID. Nosaltres creiem que s'ha de fer el mateix, que les entitats locals puguin aprofitar els romanents per incrementar temporalment la despesa i reduir la pressió fiscal; sí, és clar que sí, si ho estimen convenient reduir la pressió fiscal.

Permetre que les entitats locals puguin aprovar i executar pressuposts amb dèficit, mentre duri la crisi de la COVID, per això hem entrat una esmena, per poder permetre que les hisendes locals puguin executar amb dèficit.

Suspendre les taxes de reposició, però mentre duri la crisi de la COVID, perquè si no tornarem fer de cigales, que és el que fan vostès habitualment quan ja no hi ha crisi, vostès, no, ho suspendrem tot i ja queda suspès. No, no, suspendre mentre duri la crisi de la COVID.

Lavors, esmenes d'adició, instar la modificació de la normativa per tal que les entitats locals puguin eximir i bonificar impostos i taxes; vull entendre, Sr. Mari, vostè va votar

a favor l'altre dia, va entrar vostè la PNL, que també acceptarà que avui...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Costa, tiene que ir terminando por favor.

EL SR. COSTA I COSTA:

... -sí, ya termino- puguem també modificar la normativa per tal de permetre que les entitats locals puguin invertir els fons líquids per subscriure deute públic, estatal i autonòmic.

I sobretot una esmena d'addició per rebutjar totalment la possibilitat que el Govern d'Espanya confisqui els romanents de les entitats locals i exigir que aquests romanents els puguin aprofitar íntegrament les entitats locals que els hagin generat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Costa. Corresponde ahora el turno de fijación de posiciones al Grupo Parlamentario Ciudadanos.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, presidenta. Mirin, jo he sentit aquí una frase que diu "ni una passa enrera". Sr. Mari, és que amb les esmenes dels seus socis, els han passat per davant en la seva proposició no de llei, entre altres coses perquè ja va donar suport el nostre grup parlamentari a segons quines comissions, per unanimitat, a donar el mateix tracte a les entitats locals, no sanejades, però que duguessin dos anys de superàvit i a més de bona gestió. Per tant, aquesta PNL està totalment desfasada, no tan sols en el context i l'exposició de motius, sinó en les mesures que vostès mateixos i els socis de MÉS proposen conjuntament i que han millorat els seus socis de Podemos.

Però és que a més a més hi ha dues PNL que van molt més enllà amb més mesures, presentades en comissió. Jo..., estan en un context molt concret, això és evident, que és el context COVID, però mirin, el que diuen precisament és recuperar els nivells de situació econòmica prèvia a la crisi, prèvia a la crisi. Per tant, jo entenc que amb un ple extraordinari com aquest, aquesta PNL no s'hauria d'haver presentada, perquè fa malbé, o hem de tornar agafar les altres PNL aprovades en aquestes comissions, per unanimitat, que va ser difícil, per unanimitat, i acceptant esmenes, i vostè sap que es varen acceptar esmenes fins i tot del meu grup parlamentari, on, i generosament, vostès varen admetre que fiquéssim la duració dels ERTO mínim a 31 de desembre amb un debat de PNL de mesures concretes, que, a més a més de la llei d'estabilitat pressupostària parlava de modificar la llei d'hisendes locals, és a dir, instruments directes per als ajuntaments i per als consells.

Per tant, entenc que s'hauria d'haver retirat, lògicament pel plantejament que vostès fan aquí en els punts, nosaltres generalment sí donarem suport i a les esmenes presentades pel Partit Popular, a partir de les d'addició, també entenem que sí, n'hi donarem, perquè són millores i fan una cosa que per a nosaltres era cabdal en el diccionari que dúiem a les comissions, no derogam, revisar i modificar i com que vostès mantenen el modificat que entenem que pot ser revisar, valorar, incrementar, condicionar en el temps, nosaltres amb aquest verb i amb aquesta condició, li donariem suport i crec que és bo que acceptin les esmenes, perquè són..., encara donen més instruments, però sobretot perquè manifesten una cosa, la gestió del superàvit la fan els ajuntaments, perquè es parlava d'apropiar-se d'ells. I sap per què s'apropriaven d'ells també, el Govern central volia gestionar-ho directament? Perquè té un forat de tres parells de nassos i els necessitarà. Aposto és bo que aprovem aquest tipus d'iniciatives i com que l'esmena concretament una esmena d'addició, nosaltres li donarem suport.

I miri, el nostre grup en el Congrés, el nostre grup als ajuntaments han presentat ja moltíssimes instàncies i vostè ho sap, perquè les hem tret endavant amb el seu suport. Però no em vull reiterar en el discurs que ja hem fet a altres comissions, perquè faria una falta de respecte en el treball que ha fet la Comissió d'Hisenda i Pressuposts amb les iniciatives dels diferents grups parlamentaris, però hi ha una cosa que sí hem de tenir molt clara, quan feim aquella memòria històrica d'uns i dels altres, o quan parlen uns i altres de retrovisors, jo crec que li faria una proposta al president Sánchez i al vicepresident Iglesias, ja que hi són per augmentar ministeris, allò del *Ministerio del Tiempo* els aniria molt bé a vostès, però molt bé, perquè parlen de retrovisors, i si no volen augmentar, que evidentment no han d'augmentar ministeris, llevin almanco el de Comerç.

L'article 135, Sr. Ensenyat, sap vostè qui encomanava i qui executava les recomanacions per cohesió, que és un principi de la Unió Europea, sinó hauríem de sortir..., que va decidir la Comissió Europea, *el Consejo de Europa* i *el Consejo*, el de Ministres, del qual forma part el Govern d'Espanya pel seu torn? No era precisament el Sr. Montoro, era precisament el Sr. Zapatero; i el Sr. Montoro i la Sra. Montero, els del retrovisor ben alerta perquè un va tenir una gestió econòmica que va foradar les caixes, i uns altres van fote uns retalls de serveis bàsics brutals. Per tant, el retrovisor s'ho haurien d'aplicar ells tots dos. Per tant, quan venguin aquí a parlar només d'una part de la història, es remunta al 135, tot això, que estic totalment d'acord. Però també estic d'acord que era necessari.

I per això nosaltres no estam d'acord en derogar o llevar tota la vigilància perquè hi pugui haver imprudents que tornin fer de la despesa allò que vulguin. I crec que s'ha d'anar des del consens i crec que s'ha d'anar d'una revisió de les regles coercitives cap a aquests municipis que puguin sortir-se i no donar un obrim i que tothom faci el que vulgui, perquè seria tan injust, tan injust tornar que algunes comunitats autònomes, per cert moltes de les comunitats autònomes van ser les que varen crear un dèficit brutal perquè els ajuntaments no poguessin precisament emprar els seus doblers i els seus superàvits i es va maquillar amb aquests doblers el que havien sanejat molts d'ajuntaments i feien un esforç, que són els que han patit, són

els que no han pogut donar el servei de proximitat, o renovar les taxes de reposició.

Per tant, en principi donarem suport tal i com està plantejat aquí, les esmenes les acceptarem perquè no haguéssim rebutjat els seus punts si les esmenes no s'haguessin acceptat i el que sí els deman és que les esmenes d'addició presentades, que entenem que són millores i que s'han incorporades en alguns punts de les comissions a les PNL de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, lògicament seria absurd rebutjar-les. I evidentment donarem suport a aquestes necessitats immediates de la revisió i modificació de la llei orgànica.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gómez. Correspon ara el torn d'intervenció del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Vicepresidente. A ver, hay una cosa que no deja jamás de sorprenderme y es que ustedes vienen, se supone, a buscar el apoyo a esta proposición a base de dar bofetadas a los que se supone que le han de apoyar. Es una manera un poco extraña de buscar el consenso y el diálogo. Pero, bueno, tampoco me sorprende en exceso porque es la manera habitual que la Sra. Presidenta tiene de..., es su forma de buscar acuerdos y consensos, primero abofetear a la oposición y luego acusarlos de que no se suman al consenso progre.

Pese a todo, pese a todo y aunque ustedes lo intentan, no acabarán con nuestra fe, sólo consiguen quitarnos la afición, pero la fe no nos la van a quitar. Entonces, hemos visto pues la intervención del Sr. Ensenyat, cargando pues, siempre, como siempre que puede, contra la Constitución diciendo que no es esa cosa sacrosanta que pensábamos que no se podía tocar, porque en 24 horas la cambiamos; pues sí, evidentemente, la Constitución no son las tablas de la ley, tiene sus mecanismos de reforma y de hecho nosotros aspiramos algún día a reformar el título VIII de la Constitución, que es un cáncer para este país pero, entre tanto, la defendemos y la acatamos, y nos conformaríamos con que el grupo MÉS y sus socios y amigos de Bildu, pues hicieran exactamente lo mismo: acatarla y apoyarla de verdad.

Luego sale la representante de Unidas Podemos y, aprovechando que el Pisuerga pasa por Valladolid, se mete con don Juan March y sobre la decisión del Ayuntamiento soberano de Santa Margarita, que se ve que para según qué cosas -que los ayuntamientos sean soberanos- no gusta, de mantenerle como hijo ilustre. Y, se ha olvidado, podría haber aprovechado y meterse con Fray Junípero Serra, con Colón, con Churchill y con otro grupo de peligrosos fascistas, estaban todos preparados, ¿eh?, se le ha olvidado.

Pero, aún así y todo, vamos al caso que nos ocupa, que es el remanente y el superávit de los ayuntamientos, que, como bien se les ha explicado, existen gracias a la denostada ley Montoro, y gracias a que, en su momento, no se les permitió

seguir gastando a manos llenas, que es lo que a ustedes les gusta hacer, hasta que acaban con el dinero y luego tienen que venir otros a solventar la situación y, luego, vuelven ustedes a criticar por los recortes que tienen que hacer los otros, para solventar el desastre que ustedes han hecho, que siempre es la pescadilla que se muerde la cola.

Y, a pesar de que darles dinero a ustedes, es como darle un arma cargada a un simio peligrosísimo, peligrosísimo, aún así y todo, aún así y todo, no nos queda otro remedio que apoyar esta proposición de ley, y la apoyamos porque, realmente, realmente, los que tenemos alguna responsabilidad municipal sabemos qué es un ayuntamiento, sabemos las necesidades que tiene y sabemos que es la primera puerta a la que va a tocar el ciudadano en un caso de necesidad. Y somos conscientes de que ahora los ayuntamientos necesitan ese dinero para hacer frente, por una parte, a los servicios sociales y, por otra, a mantener los servicios básicos e imprescindibles porque la reducción de ingresos les está abocando a un déficit insostenible.

Ahora hace falta y ahora, como bien se les ha dicho, gracias a que, en su momento, lo ahorramos, ahora lo tenemos. Y, aún así y todo, tengo que decirles que siguen ustedes, en aquellos sitios donde gobiernan, en la misma línea de gasto ideológico superfluo, incluso en estos momentos, parte de este dinero al que ustedes quieren echar mano lo quieren destinar a su gasto ideológico, a cuestiones LGTBI, etc., no a las verdaderas necesidades sociales.

Pese a todo, insisto, vamos a votar a favor de esta propuesta porque a los ayuntamientos les hace falta y, por mucho que se empeñen, nosotros somos un partido con sentido de estado y, a pesar de que nos insulten, y nos provoquen, e intenten una y otra vez que votemos en contra de cosas que son de lógica, no lo van a conseguir. Vamos a votar a favor, a pesar de que ustedes no quieran que les votemos a favor.

Gracias, Sra. Vicepresidente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Rodríguez. Corresponde ahora el turno de palabra al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, *té la paraula el Sr. Melià*.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Del debat, em qued amb alguns interrogants; un primer interrogant és que es veu que el títol VIII de la Constitució, el títol VIIIè és un càncer però es veu que els ajuntaments són sobirans! Jo que pensava que la Constitució deia que la sobirania resideix en el poble espanyol..., es veu que resideix en el poble de Santa Margalida! És tot un descobriment de cap a on pot anar aquesta reforma del títol VIIIè, una curiositat.

El que ja no entenc, i això també em sorprèn, és que el Grup Parlamentari Socialista s'atreveixi a dur aquesta iniciativa. Perquè vostès fa dos anys que governen a l'Estat, fa dos anys

que tenen l'oportunitat de derogar una llei que consideren injusta, inconvenient, recentralitzadora, que és un garrot... Què esperen? Què esperen? Perquè aquesta és la pregunta que jo em faig: si vostès fa dos anys que ho poden fer i no ho fan, i cada setmana fan un reial decret llei, a un d'aquests reial decrets llei podrien aprofitar-ho! Però vostès no, venen aquí, molta paraula, retòrica..., però efectivitat governant a l'Estat: "zero Zapatero"!

Aclariments: el gran generador de dèficit de les administracions públiques a Espanya és l'Administració central. No, ho dic perquè, és clar, aquí se surt i es diu que sembla que els grans culpables del dèficit són els ajuntaments i les comunitats autònomes, que tenen una part de culpa, però no tenen la principal part de culpa. Per tant, ja està bé d'assenyalar els que són menys culpables i no assenyalar qui és el principal culpable de la situació de dèficit que tenen els poders públics a Espanya.

Nosaltres, evidentment, donarem suport a aquesta iniciativa, només faltaria!, perquè hem presentat no sé quantes proposicions no de llei que s'han aprovat en comissions, certament, amb l'esmena feta pel Grup Parlamentari Podem i, per tant, pensam que és absolutament imprescindible que aquesta reforma es faci i que això tiri endavant.

Ara bé, Sr. Ensenyat, també li he de dir que això no està tan directament relacionat amb l'article 135 de la Constitució, perquè sense l'article 135 de la Constitució hagués estat perfectament possible una llei Montoro! Perquè el problema de fons, i amb això discrep del Partit Popular, és que no és un problema de si en bonança fem estalvi i quan hi ha crisi podem invertir. Aquí el problema, per a mi, és de concepció constitucional de les coses, si ens creiem que les entitats locals tenen autonomia de gestió dels seus recursos, cada ajuntament farà el que trobi, i si ha de seguir les seves recomanacions em semblarà molt bé, i em semblen assenyades, però és una decisió de l'ajuntament, no és una decisió que hagi de prendre el Govern de l'Estat, no..., vostè diu que sí però aquest és el problema fonamental: perquè vostès s'arroguen el paper de dir als ajuntaments el que han de fer i el que no han de fer, i amb això no hi estic d'acord!, aquest és el drama de la qüestió, el drama de la qüestió és que els ajuntaments han de poder decidir el que fan i el que no fan, on inverteixen i com inverteixen, sempre respectant les regles de l'estabilitat pressupostària.

Però això no és necessàriament estar vinculat a l'article 135, jo ja sé que vostès aprofiten per atacar l'article 135 però no és aquesta la qüestió i, per cert, la Constitució blindava molts de drets socials, també recull drets socials, recull tota classe de preceptes, també drets socials, evidentment que nosaltres defensam i assumim, no és que hi tenguem cap dificultat.

Diu el Partit Socialista: "Les flexibilitzacions són insuficients". És clar, és que la seva intervenció és una esmena a la totalitat al Govern Sánchez. No està bé que no ho hagin derogat o modificat, ni estan bé els matisos i les flexibilitzacions que han fet. Per tant, vostès estan totalment en desacord amb el que el govern del seu color polític fa a Madrid; nosaltres també hi estam totalment en desacord, però aquí el que falta és coherència.

És evident que els ajuntaments han de poder disposar d'aquests recursos, és evident que aquest és un moment especialment adient perquè en puguin disposar, però és que sempre un ajuntament sanejat ha de poder tenir la capacitat de decidir el que fa amb els doblers recaptats dels seus ciutadans i aquesta és la filosofia d'El Pi, i per això donarem suport a la iniciativa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Correspon ara el torn d'intervenció del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta, bon dia de nou. Ho ha comentat el Sr. Marí, que aquesta PNL -o semblants- l'hem debatuda en altres ocasions com, per exemple, una proposta de MÉS per Menorca el passat 21 de maig, a la Comissió d'Assumptes Institucionals i que va sortir aprovada. Tenen, idò, el nostre suport davant d'un tema clàssic dels nostres debats en el sentit que, fins i tot, a la legislatura passada ja ho fèiem i potser encara agafa més sentit arran de la crisi de la COVID-19.

La declaració de l'estat d'alarma, mitjançant el Reial Decret 463/2020, de 14 de març, per fer front a la situació d'emergència sanitària provocada per la COVID-19, ha provocat una paràlisi econòmica per a una part important del teixit productiu de les Illes Balears. La crisi de la COVID-19, doncs, a més de deixar importants pèrdues humanes, té també greus conseqüències econòmiques i socials per al nostre país.

És evident que una peça clau en la lluita per a la recuperació econòmica i social són els ajuntaments, que són les institucions més properes als ciutadans i les que millor coneixen la realitat del seu municipi.

L'autonomia municipal queda garantida a l'article 140 de la Constitució Espanyola de l'any 1978, en la mateixa línia l'article 142 de la norma constitucional estableix que les hisendes locals han de disposar dels mitjans suficients per a l'exercici de les funcions que la llei atribueix a les corporacions locals.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

¡Qué monos! Ai, és tan agradable aquest Parlament...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, senyors diputats. Continuï, Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Tot i açò la realitat de molts dels municipis d'aquest país és molt diferent, molts d'aquests veuen

limitada la seva actuació i capacitat de despesa i inversió a causa de les restriccions que la legislació estatal aplica sobre les hisendes dels ajuntaments, més encara en el cas d'aquelles corporacions sanejades que volen oferir nous serveis i millores a les seves vesines i veïns.

És el cas del debat d'avui, la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, més coneguda com a llei Montoro, aquesta llei implica un perjudici per a l'autonomia municipal perquè suposa, entre altres coses, el bloqueig del superàvit pressupostari dels ajuntaments i que només el poden destinar a la reducció del deute financer comercial, article 32, o bé a inversions financerament sostenibles, disposició addicional sisena. Són dos programes molt concrets marcats per l'Estat i en uns terminis d'execució molt difícils d'assumir.

Crec que no cal seguir explicant més del que ja s'ha explicat en aquest parlament i sobretot per totes les vegades que hem arribat a debatre sobre aquesta qüestió, us record que des de l'any 2016 l'estam debatent.

Coincidesc amb el Sr. Melià que és cert, crec que hi ha una oportunitat d'or ara que estan governant que la puguin derogar. Ara bé, Sr. Melià, nosaltres sí que pensam que el rovell de..., el moll de l'os d'aquestes restriccions en l'autonomia dels ajuntaments ni la despesa de les administracions és la reforma de l'article 135 de la Constitució, duta a terme durant l'any 2011 a instàncies de la Unió Econòmica Monetària, i en el breu termini de dues setmanes, a través del qual es va introduir a la norma constitucional que totes les administracions públiques adequaran les seves actuacions al principi d'estabilitat pressupostària.

Crec que amb tot el que hem expressat queda prou palès que donarem suport a aquesta iniciativa i també si les esmenes presentades de Podem són acceptades, doncs, millor que millor.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Ara correspon a un dels grups proposants fer ús de la paraula. Té la paraula el Sr. Marí per fixar posició respecte de les esmenes i dir-nos si accepta votació separada, si escau.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Costa, ens diu vostè que li hem d'agrair que hi hagi romanents, que els han de penjar la medalla, crec que a vostès per romanents, crec que la primera medalla l'hem de penjar als ciutadans que els han generat i, en tot cas, la medalla que..., si es volen penjar la medalla dels romanents també es poden penjar la de la desigualtat, la de les privatitzacions i la de les retallades, això és el que es poden penjar també.

(Alguns aplaudiments)

Ens han parlat també de Keynes, jo pensava que vostès eren més de Friedman, Keynes no deia que haguéssim de debilitar serveis públics, Keynes deia que havia d'haver-hi una administració pública forta, capaç d'intervenir. No crec que es pugui fer res sense aixecar aquestes restriccions, per tant, jo també esper que els alumnes de la UIB no tinguin cap confusió respecte d'això.

Aquí el que veiem..., hem parlat de cigales, del simi, ha sortit també, jo crec que aquí la dreta el que té és la metamorfosi de Kafka, vaja, la que canvia el discurs, quan les coses van bé la dreta vol una administració pública petita, feble, que no molesti, eh!, i quan les coses van malament ara volem una administració pública forta. Això és com allò de privatitzar beneficis i socialitzar pèrdues.

(Remor de veus)

Però està molt clar el que ens diu la dreta amb aquesta defensa de les seves restriccions, jo crec que tenen un missatge molt clar, que tots els ajuntaments de les Illes Balears són uns malbaratadors i que l'únic que cerquen és que no són majors per gestionar el seu propi pressupost. Això és el seu missatge que s'entén. Per tant, on és el seu municipalisme? Jo no sé si l'han tengut mai, però el que tenen clar és que el tenen molt difícil de justificar.

Sense més entraré a debatre les esmenes. Els diré que no acceptam la 10277 ni la 10279, del Partit Popular, perquè per a nosaltres això és una reclamació històrica de fa molt de temps i d'abans de tenir aquesta crisi de la COVID-19. Per tant, no la volem subjectar a una mesura temporal només derivada de la COVID-19.

Sobre el punt 2 acceptam tant l'esmena 10278, del Partit Popular, com l'esmena 10272, d'Unidas Podemos, ja que entenem que milloren el text en el sentit que amplien el marge d'actuació de les entitats locals.

Sobre l'esmena 10280, del Partit Popular, per afegir un punt cinquè, jo els ho agraesc, els he de dir que m'afalaga personalment i els agraesc que em facin aquest *copia y pega*, molt ben fet, del que vàrem aprovar en aquesta mateixa cambra fa set dies aportat per aquest mateix grup proponent. Per tant, no podem fer altra cosa que acceptar aquesta esmena.

L'esmena 10282, del Partit Popular, també l'acceptarem perquè evidentment no estariem d'acord que l'Estat es quedi ni un euro d'aquests romanents que són dels municipis. Vostès jo entenc que volen fer remor i els interessa fer remor en aquest sentit, on no hi ha cap garantia que això vagi a produir-se. El que nosaltres sabem és que el Govern d'Espanya negocia amb la Federació Espanyola de Municipis i Províncies per determinar el procediment per alliberar tots aquests fons, per tant..., de totes maneres aprovarem la seva esmena.

Sobre la 10281, jo li dic que l'acceptarem, però el que vostès ens proposen ja està en vigor, ja està en vigor. Crec que li fan vostès un flac favor, i per ventura vostès mateixos presentant propostes que diguin que es modifiqui la normativa que pertoqui. Bé, es torben cinc minuts a trobar l'article 199.2 del Reial Decret Llei 2/2004, del text refós de la Llei

d'hisendes locals, per trobar que això ja es pot fer, però evidentment l'acceptarem o, en tot cas, farem un redactat que insti a fer-ne ús.

Per tant, per últim, acceptam l'esmena 10271, d'Unidas Podemos, ja que creiem que és la mateixa línia d'ampliar el marge que tenen les entitats locals.

Així que, finalment, agrair sincerament el suport de tots els grups, crec que també l'hem pogut tenir en comissió, i per tant crec que d'això se n'ha d'aprofitar tota la ciutadania de les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Procedim a la votació. Els grups proposants accepten votació separada. Passam a votar el punt número 1, amb l'esmena 10271 incorporada. Votam.

56 vots a favor; cap en contra; cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 2, amb l'esmena 10272 i 10278 incorporades. Votam.

56 vots a favor; cap en contra; cap abstenció.

Passam a votar el punt número 3, amb la redacció original. Votam.

56 vots a favor; cap en contra; cap abstenció.

Ara votam el punt número 4. Votam.

56 vots a favor; cap en contra; cap abstenció.

Ara, si ningú no s'hi oposa, votariem les tres esmenes d'addició que ha presentat el Partit Popular, que han dit que les acceptaven les tres. Votam les tres conjuntament. Votam.

56 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

(Alguns aplaudiments)

2) Proposició no de llei RGE núm. 3478/20, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, Socialista i Unidas Podemos, relativa a rebuig a l'ampliació de l'aeroport de Son Sant Joan.

En segon lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 3478/20, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, Socialista i Unidas Podemos, relativa a rebuig a l'ampliació de l'aeroport de Son Sant Joan i, per començar el debat, començam amb la intervenció dels grups proposants.

En primer lloc, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta PNL, com bé sabeu, la signam tres grups parlamentaris i és la primera de diverses iniciatives parlamentàries que s'han presentat en aquesta cambra i va ser la primera i la darrera en ser debatuda, per tant, hi ha un decalatge evidentment argumental perquè han passat moltes coses durant aquests mesos, i una necessitat de contextualització durant les distintes intervencions.

Per què, en primer lloc, rebutjam aquestes obres d'ampliació? Des de MÉS per Mallorca pensam que quina necessitat hi ha a dia d'avui en ampliar l'aeroport de Son Sant Joan. Aquest projecte se sustenta en una major capacitat operativa, incrementa passatgers i incrementa aeronaus. I sí, dins els marges de la capacitat declarada que estableix el Pla director sectorial de l'any 2001, però també volem puntualitzar dues coses, que indistintament de si és un increment de capacitat operativa o declarada, és un increment que es té previst per a l'any 2025, i segona, que, evidentment, des de MÉS per Mallorca, en temporada alta creiem que no hem de caminar cap a aquest camí.

I segona pregunta que ens fem: són actuacions prioritàries? Algunes poden ser necessàries, com per exemple la millora de l'eficiència energètica o les mesures per a la seguretat dels treballadors, però no es poden disfressar, camuflar, cap d'aquestes sota obres paraigua que realment cerquen una ampliació. Una sospita, que amb la desconfiança que s'ha guanyat a pols AENA es justifica per una falta de credibilitat.

I tercer, per un rebuig social que ha generat aquest projecte, una oposició de la ciutadania, dels veïns del Pla de Sant Jordi, d'associacions del Pla de Sant Jordi i d'entitats ecologistes. Quin suport té aquest primer projecte d'ampliació de l'aeroport de Son Sant Joan, dels usuaris, dels veïns, quins?

I avui ho sabem, veurem quins arguments es donen per sustentar aquest projecte per part dels distints grups que formam aquesta cambra.

Què demanam en aquesta proposició no de llei? Primer de tot, com ja hem dit, rebutjar l'ampliació de l'aeroport de Son Sant Joan. Des de la presentació del projecte hem viscut una suposada reformulació, una reformulació que va anunciar AENA entre febrer i març i que ha quedat en un document aclaridor d'AENA i un informe de la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears, i què diu aquest informe, entre d'altres qüestions? Insta el Govern de l'Estat a no autoritzar cap projecte que incrementi la capacitat declarada i l'operativa, i això és important.

El segon punt demana reformular el Pla director sectorial de l'any 2001 i el DORA, el Document de Regulació Aeroportuària quinquennal que acaba el 2021, i que se sotmetin aquests dos documents a avaluació ambiental estratègica, perquè el Pla director sectorial aprovat a l'any 2001 no s'hi va sotmetre.

També demana consideracions d'increment de millora d'eficiència energètica per a la lluita contra el canvi climàtic;

també consideracions sobre la inexistència de mesures correctores de l'impacte acústic generat pel trànsit aeri; també demana més garanties al projecte perquè els projectes no siguin realment una ampliació, per tant, la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears, evidentment, compra aquesta sospita, la comparteix amb nosaltres i la reflecteix al seu informe.

Falta una planificació integral de mobilitat a l'aeroport, això és un altre dels punts importants, i falta pressupostar el carril bici i l'accés del tramvia; és a dir, dues qüestions amb les quals AENA es va comprometre a desenvolupar però que en aquest document aclaridor no ha pressupostat.

I aquests són els punts que marca la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears seguint estrictament els criteris d'avaluació ambiental marcats per la llei. Al marge d'aquestes qüestions, perquè evidentment la comissió es regeix per uns criteris aprovats per llei, des de MÉS per Mallorca tenim altres objeccions en què volem aprofundir: primer, l'increment d'aparcaments, sigui pel motiu que sigui, són un increment global i compartim la necessitat que els treballadors puguin accedir fàcilment al seu lloc de feina, però un increment és un increment.

Segon, l'increment explícit de passatgers previst per a l'any 2025, 4 milions de passatgers, 34 milions en total i l'increment d'aeronaus, 30.000 més, en total, 247.000 aeronaus més previstes per a l'any 2025.

I tercer, que res no té a veure amb l'objecte de la proposició no de llei, però també sí amb una possible ampliació, que és l'increment de rutes, línies, carrils, en diguin com vulguin, de vols que ha dissenyat AENA per a l'aeroport de Palma i que creuran l'illa de Mallorca.

Per tant, el segon punt que demanam a la PNL és reclamar a AENA més responsabilitat amb l'entorn econòmic humà i natural, l'estudi de càrrega i evidentment mesures compensatòries al Pla de Sant Jordi, unes mesures que són històriques. També demanam una reformulació del Pla director sectorial de l'aeroport, i també la cogestió aeroportuària, una qüestió històrica.

En penúltim lloc, els darrers punts, en darrer lloc, l'estudi de capacitat de càrrega que ja he esmentat abans és necessari, tenim unes infraestructures ambientals molt limitades, en residus, en cicle d'aigua, que donen problemes i les hem debatudes mil vegades en aquesta cambra, i són... és imprescindible que AENA pugui fer aquesta estudi per a realment si els recursos de què disposam a les Illes Balears i a Mallorca en concret s'ajusten a aquesta realitat.

El sisè punt, demanam la reformulació del projecte d'ampliació, això és una qüestió que ja està damunt la taula, per tant esperem a veure aquesta reformulació del projecte com acaba.

I en darrer punt, instam AENA a millorar, conjuntament amb els sindicats, les condicions laborals dels treballadors.

Com que avui aquest tema dona molt per parlar, després ja a la rèplica ampliarem un poc els continguts, però esperam i

demanam el suport de tots els grups parlamentaris a aquesta proposició no de llei que firmam els tres grups de MÉS per Mallorca, PSIB-PSOE i Unides Podem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrà. Ara correspon al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Els aeroports han de promoure l'accés als drets de la ciutadana amb equitat i són imprescindibles per a l'activitat econòmica i social i, de manera especial, el turisme, açò és de caixó, però exemplifica la funció d'un aeroport en un territori insular, com ara Son Sant Joan, exemplifica la seva missió en tant que infraestructura essencial per a les comunicacions.

Els objectius de qualsevol aeroport haurien de passar per servir a les necessitats de la societat on s'insereixen, en tost de subordinar les necessitats i els interessos d'aquesta societat als interessos del mateix aeroport o de l'organisme encarregat del seu funcionament. Aeroport de Palma, més de 156 milions de beneficis anuals, 156 milions que, mai més ben dit, volen, si més no en gran part: xarxa d'AENA, 48 aeroports, 34 dels quals deficitaris.

Hi ha qui posa l'equilibri econòmic del sistema aeroportuari espanyol com a límit de la condició de servei públic d'un aeroport concret, el manteniment i les inversions aeroportuàries es fan recaure en els usuaris, els passatgers i les empreses operadores i de serveis, quan l'avió és una alternativa més a elegir entre els distints modes de transport a l'abast, que és clar que no és el cas, açò pot ser plausible, tot i que, paradoxalment, les infraestructures del tren d'alta velocitat les pagam entre tots, usuaris o no usuaris i, en qualsevol cas, l'equilibri econòmic no ha d'implicar guany de manera necessària i molt manco és sinònim l'equilibri econòmic de guany desmesurat. 2019, AENA, més de 1.500 milions de benefici, que generen només un terç dels seus aeroports.

L'aeroport no pot ser una illa dins de l'illa, perquè és la seva porta principal, i hauria de ser un instrument motor de l'activitat econòmica; hi hauria de cabre tothom a l'aeroport, des del petit transportista turístic fins al comerciant que voldria poder-hi vendre productes elaborats a Mallorca, però els costos i els sistemes concessional superen les capacitats de les petites indústries i comerços. En conseqüència, els enormes beneficis no ajuden a fer Mallorca més competitiva, van, en gran part, a eixugar el dèficit d'alguns, molts, aeroports peninsulars, que, tornem a la paradoxa inicial, competeixen amb altres modes de transport que, aquests sí, tenen les seves infraestructures subvencionades, com ara les autovies peninsulars o l'onerosa xarxa de trens d'alta velocitat.

Ni la dimensió de la capacitat de l'aeroport ni les inversions que s'hi hagin de fer no es poden fonamentar en la necessitat

d'alimentar la roda perversa del sistema aeroportuari, no podem créixer per eixugar dèficits aliens, ni per satisfer la voracitat dels 49% privat del consell d'administració d'AENA, açò seria la màxima expressió del despropòsit, del burro, paga i fes-la.

Les decisions capitals que fixa l'aeroport de Palma haurien de ser preses, i esperem que així sigui, per la participació decisiva de les institucions que representen legítimament la societat a la qual l'aeroport diu que vol servir, que la qualitat de les decisions és inversament proporcional a la distància des de la qual es prenen es pot afirmar només des d'un enorme i província complex d'inferioritat. La cogestió és imprescindible, així com l'aprovació en la participació decisiva de les nostres institucions d'un nou pla director.

Fa falta estudiar la capacitat de càrrega de Mallorca, la capacitat teòrica de creixement de l'activitat aeroportuària no pot dependre només de les demandes potencials ni de la capacitat física o de negoci aeroportuari de Son Sant Joan, com si a extramurs de l'aeroport el territori fos il·limitat o terra de conquesta.

En el cas que ens ocupa, AENA ha fet una passa transcendent, ha escoltat, per una vegada, ha engegat un procés de diàleg, s'ha compromès a reformular el procés, el projecte d'ampliació. El Govern ha pogut explicar a AENA la realitat extramurs de l'aeroport, la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears ha determinat els marges que han de fer possible les obres de millora de la seguretat, que ningú no discuteix, que tothom vol, de l'accessibilitat i el confort de l'aeroport, així com les condicions laborals de les treballadores i treballadors de les múltiples empreses que hi operen. I l'eficiència energètica i l'ús d'energies renovables, com demana Ciutadans a la seva esmena, aquest és el camí, el camí de la seguretat aeronàutica i de la millora, i d'articular totes les mesures possibles davant la pandèmia de la COVID-19.

Avui, en la dura i llarga ressaca econòmica, laboral i social de la pandèmia alguns debats poden semblar extemporanis, però, ara més que mai, la seguretat, la qualitat i l'excel·lència són el rumb a emprendre des del principi constitucional de la subsidiarietat, i és més necessari que mai avui ponderar amb justícia el valor d'allò que és públic i l'interès general, açò és el que ens donarà la mesura de les coses, també la mesura de l'aeroport de Son Sant Joan.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Ara correspon al Grup Parlamentari Unides Podemos, té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. És evident que la situació ha canviat des del febrer en què vàrem registrar aquesta PNL al dia d'avui, però la situació de crisi provocada per la COVID-19, que ha tingut uns efectes sanitaris, econòmics i socials, ara és un

argument més per posicionar-nos en contra de l'ampliació de l'aeroport de Palma. El motiu? El trànsit aeri va minvar quasi al cent per cent durant l'estat d'alarma, aquests rècords de visitants que havíem rebut anys rera anys segurament ens torbarem molt a tornar tenir aquests fluxos de passatgers; continuem amb el virus actiu a nivell mundial; veiem com hi torna haver repunts o que es generen rebrots a diverses localitzacions i, per tant, és una situació que no està erradicada i que continua vigent. A més, tots sabem que els aeroports i els vols i, per tant, la mobilitat de les persones són les que han ajudat a transmetre el virus d'un país a un altre i, per tant, funcionen de corretja de transmissió.

(Remor de veus)

La prova d'aquest fet és que el primer que vàrem sol·licitar va ser el tancament de ports i aeroports per tal de controlar el virus i evitar l'arribada de persones portadores del virus. Aquesta darrera apreciació introdueix una de les demandes del nostre grup parlamentari i és la necessitat més que evidenciada durant aquesta pandèmia de tenir la cogestió dels ports i aeroports, si haguéssim tingut la competència haguéssim tingut l'habilitat i la rapidesa per poder tancar abans del que es va fer. A més, la cogestió també ens permetria tenir un control de l'arribada de persones a les nostres illes.

Sabem que no és un relat compartit pels sectors conservadors, però la realitat és que en els darrers anys hem vist com hi ha hagut una massificació a les nostres illes, hem viscut moments d'un consum desorbitat dels recursos limitats, com és el cas de l'aigua i un consum elevat de l'electricitat, a més de tots els residus generats. La cogestió permetria que, davant una proposta d'ampliació de vols i freqüències, fóssim nosaltres que poguéssim dir no, no cal, o que també poguéssim dir perquè no es fan altres tipus d'inversions, com, per exemple, és de sobra coneguda la precarietat laboral dels treballadors dels aeroports de les illes, el que no es pot concebre de cap de les maneres és que l'aeroport de Son Sant Joan sigui un dels aeroports més rendibles de tot l'Estat, però que, a la vegada, tenguí els treballadors amb unes condicions laborals precàries, i que, per rematar es presenti un projecte d'ampliació quan hi ha moltes altres actuacions més prioritàries, com ara la que coment que és la millora de les condicions laborals dels treballadors o exigir a les empreses concessionàries millorar-los aquestes condicions.

Què més podria fer AENA? La construcció de la nova torre de control de l'aeroport de Menorca, que vull recordar que el nostre diputat, Pablo Jiménez, va presentar una iniciativa en aquest sentit i que fou aprovada en aquest Parlament; la construcció de la nova torre de control no és un caprici, és una petició que se sol·licita des de fa anys i que s'hi hauria de donar una resposta ja. La deixadesa davant aquestes necessitats ens fa veure i pensar que darrera de les millores o de les ampliacions que es proposen només hi ha un rèdit econòmic, perquè si no fa molt de temps que ja tendríem aquesta nova torre de control.

No vull acabar sense fer menció que vàrem ser una comunitat pionera en l'aprovació de la Llei de canvi climàtic, una llei ambiciosa i que mira per al benestar de les nostres illes, i hem de ser conseqüents amb les lleis que hem aprovat, hem de saber què significa la lluita contra el canvi climàtic; la lluita

contra el canvi climàtic de cap de les maneres no pot suposar l'augment de l'aeroport i de l'augment del nombre d'avions que arriben a les nostres illes i que al final també suposen un augment del nombre de visitants.

Per tant, aquí la pregunta és: quin model volem, un model fonamentat en el creixement i en l'arribada de més avions o un model enfocat a la lluita contra el canvi climàtic? Nosaltres ho tenim clar, volem unes illes sostenibles, amb un turisme basat en la qualitat de l'experiència i no en la quantitat de turistes, a més de fomentar la diversificació del nostre model productiu per a no dependre de forma quasi exclusiva del turisme.

En definitiva, nosaltres, una vegada més, a través d'aquesta iniciativa, expressam el nostre rebuig a l'ampliació de l'aeroport i esperam, com ja s'ha comentat, que els diversos grups d'aquest Parlament se sumin a aquesta iniciativa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. Ara correspon la intervenció dels grups que han presentat esmenes i, en primer lloc, correspon al Grup Parlamentari Ciudadanos, per defensar l'esmena [RGE núm. 10292/20](#), té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. En els darrers deu anys, la comunitat autònoma de les Illes Balears hem estat a la cua de la inversió de l'Estat en infraestructures. I, ara, justament amb el període que estem passant, amb la pandèmia de la COVID-19, és quan les inversions són més necessàries que mai per crear llocs de feina i també per aprofitar i millorar les nostres infraestructures, moltes, de les que tenim a les Illes Balears, que ja estan obsoletes.

En aquest cas, estam debatent sobre una infraestructura que ja es va construir als anys noranta i que estan entrant en un procés d'obsolescència. I és el moment de demanar la seva actualització, de demanar i exigir. Perquè l'aeroport és una infraestructura bàsica, bàsica per a la connectivitat dels residents de les Illes; bàsica per a les nostres empreses, en present i en futur. Si volem impulsar el sector empresarial, amb inversió estrangera, hem de menester un aeroport punter, tant per als nostres directius com per als directius que venen d'altres països, es tracta de la targeta de presentació de la nostra comunitat. Si volem impulsar la sostenibilitat del nostre model productiu, hem de tenir també una bona targeta de presentació. Si volem impulsar les energies renovables i la creació de noves empreses en aquest sector, també ens ajuda tenir una bona targeta de presentació.

Per això demanem que el Parlament de les Illes Balears es pronunciï sobre si vol un aeroport obsolet o en decreixement, o un aeroport amb les darreres mesures de sostenibilitat, d'eficiència energètica i amb ús d'energies renovables. A un moment en què necessitem, més que mai, crear llocs de feina per a millorar les nostres infraestructures i per a millorar el

mercat laboral. I en defensa que a les Illes Balears disposem d'unes infraestructures actualitzades finançades per l'Estat, record que hem estat molts anys a la cua d'inversió.

Per això hem presentat aquesta esmena d'addició, perquè el Parlament de les Illes Balears promogui que AENA presenti un projecte de reforma de l'aeroport per a fer-lo més sostenible, amb major eficiència energètica i amb ús d'energies renovables. I aquest projecte hauria de tenir les darreres millores tecnològiques i les més rigoroses mesures sanitàries contra la pandèmia de la COVID-19.

Perquè aquesta PNL es va enregistrar abans de la pandèmia de la COVID-19, una pandèmia que ho ha canviat tot, que implica canvis tant en la gestió dels aeroports com en l'arquitectura de la instal·lació. Si volem ser un destí segur hem de tenir un aeroport sanitàriament segur i recordem que l'aeroport és la primera impressió que se'n duen els visitants i els turistes que ens visiten.

D'aquesta proposició no de llei hi ha punts en què hi estem a favor i d'altres que votarem en contra. Al primer punt votarem en contra, primer, perquè AENA assegura que no incrementarà la capacitat, és a dir, les 66 operacions per hora; 66 operacions per hora que no estan al límit en tot el moment, o sigui, per tant, tal com està ara l'aeroport, sense fer cap obra, ja es podria incrementar la capacitat durant els períodes de temps que no estan treballant aquestes 66 operacions per hora que és, pràcticament, la major part de l'any. Per tant, és una fal·làcia dir que si no es fan obres, caurà el nombre de vols, no té res a veure: el nombre de vols es pot seguir incrementant amb la mateixa infraestructura que tenim ara, el que passa és que els visitants tendran pitjors condicions una vegada estiguin dintre de l'aeroport i la seva experiència serà molt pitjor.

El que hem de fer és millorar la infraestructura, que comença a ser obsoleta, i fer-ho amb el consum mínim de territori, i sempre dintre de la zona aeroportuària.

Estem a favor de la cogestió, que afavorirà la millora de l'eficiència de tot el procés; estem a favor de la redacció d'un estudi de capacitat de càrrega de les Illes Balears, de fet, el passat 29 d'octubre de 2019, ja es va aprovar en aquest parlament l'esmena 7474/19 que va presentar el Grup Parlamentari Ciutadans, on precisament demanàvem això, un estudi de capacitat. I ens agradaria saber en quin punt es troba la tramitació d'aquest informe tècnic que es va aprovar en sessió plenària.

També ens agradaria saber en quin punt està la tramitació d'una PNL, la 14524/16, presentada pel Cercle d'Economia de Mallorca, relativa a la implantació del sistema *Point Merge System* a les aproximacions de l'aeroport de Palma de Mallorca, que es va aprovar el 2016, on es demanava a ENAIRE que implantés un sistema d'aproximació que redueix considerablement el consum de combustible i que, per tant, ajudava a la reducció de les emissions.

Ens sap greu finalment que s'aprovin proposicions que després quedin a l'oblit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Ara començam el torn de fixació de posicions. Començam pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president, bon dia a tots, diputades i diputats, bon dia una altra vegada. I per començar, president, m'agradaria demanar votació separada, almenys del punt d'acord número 1, la resta per nosaltres es podria votar de forma conjunta, inclosa l'esmena que ha presentat Ciutadans, que els votarem de manera favorable.

Sobre el tema que ens ocupa, crec que és ben necessari fer una sèrie de consideracions, i jo vull començar reconeixent que quan vaig veure que qui liderava aquesta proposició no de llei, arran de la polèmica que s'havia generat, vaig quedar una mica preocupat, quan vaig veure que MÉS liderava aquesta proposta vaig dir: "Ja està!, els ecologistes han vist la polèmica, han pressionat els de MÉS per Mallorca, com que la presidenta depèn del vot de MÉS per Mallorca per seguir seient en aquesta cadira, votarà a favor", i ja em veia una proposició no de llei que llevava l'asfaltat a una de les pistes de l'aeroport, hi semblava arbres, llevava sis o set *fingers*, i llevava la meitat de llocs dels aparcaments; però, sense dir que he quedat satisfet quan l'he llegida, almenys diré que he quedat relativament tranquil, pràcticament es conformen amb un canvi de nom del projecte...

(Alguns aplaudiments)

... pràcticament es conformen amb un canvi de nom del projecte, que va ser una miqueta l'estratègia que ja varen tenir amb el desdoblament de l'autopista que arriba de Lluçmajor a Campos.

Segona consideració: encara em crida l'atenció, al cap d'un any de ser aquí en el parlament, del recurs que té -sobretot el Partit Socialista- que, quan hi ha un problema, fer d'oposició a l'oposició, de donar la culpa al Partit Popular; l'amo de les garroves d'aquest projecte és Ábalos, el número dos del Partit Socialista, número dos de Pedro Sánchez, nosaltres aquí podem aprovar les proposicions no de llei que siguin, podem fer declaracions, podem fer rodes de premsa, es poden fer notes de premsa, però el que ha de fer el conseller i la presidenta és arromangar-se, fer-se el cinturó i anar a veure Ábalos, i fer les reclamacions polítiques que estimin oportunes.

Per cert, abans de preocupar-me i de voler, fins i tot, que deixi de fer una inversió, quan duem sempre demanant inversions per a les Illes Balears, jo a Ábalos li demanaria que mantengui el 75% de descompte de resident, que ha anunciat que no ho farà, i que ho va aconseguir el president Biel Company, quan en Rajoy era el president de l'Estat.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Eh!, i una altra consideració: jo crec que als diputats no se'ls ha de demanar que coneguin tots els temes, però que es documentin i estudiïn els temes quan parlen. La ignorància és atrevida, com és que la Sra. Cano, la portaveu del PSOE, va tornar culpar el PP i va tenir els nassos de dir que la culpa d'aquest projecte era que el 51% de participació d'AENA era privada? Documenti's, documenti's, portaveu: el 51% de participació és pública, el 49% és privada, i a això va haver de recórrer el Govern de Mariano Rajoy perquè AENA, el país en sí, però també els aeroports, estaven esgavellats, estaven arruïnats i els varen haver de treure endavant també amb participació privada, però hem mantingut el 51% de participació...

(Alguns aplaudiments)

... però hem mantingut el 51% de participació pública i precisament això fa que els representants del poble puguem ser aquí debatent i discutint què és el que volem, per exemple, de l'aeroport de Son Sant Joan.

I quarta consideració, cogestió. Ara vénen, al cap de molts d'anys de governar, a demanar la cogestió, a demanar la cogestió de l'aeroport de Son Sant Joan o dels aeroports de les Illes Balears, entenc que de tots, i nosaltres hi estam d'acord, però no és que només hi estiguem d'acord, és que totes les passes sense arribar a la cogestió definitiva, però també hi votarem a favor, que s'han fet fins ara a les Illes Balears quant a cogestió els ha fet sempre el Partit Popular i mai, cap passa ni una no ha fet el pacte de progrés...

(Alguns aplaudiments)

... cap ni una no n'ha feta el pacte de... Li ho recordaré, entre l'any 2011 i l'any 2015 el Comitè de Desenvolupament de Rutes de l'aeroport de Palma, de Maó i d'Eivissa, la legislatura 2011-2015; la mateixa legislatura, el Comitè Assessor de Cogestió Aeroportuària, i molt abans entre el 2003 i el 2007, la Mesa de Transport Aeri ja la va crear el Partit Popular. Totes les eines i totes les passes, totes, de cogestió aeroportuària les ha fetes sempre el Partit Popular; de parlar-ne, només n'ha parlat l'esquerra.

I les altres consideracions respecte de la resta de punts, crec que són obvietats, evidentment volem que AENA faci feina amb responsabilitat damunt l'entorn econòmic, humà i ambiental. Evidentment, volem que AENA millori les condicions laborals dels treballadors i fins i tot, mirau per on, volem consensuar i fins i tot estarem d'acord que l'estudi de capacitat de càrrega de les Illes Balears en lloc de fer-lo el Govern, que és qui crec que l'hauria de fer, el faci AENA. I sabeu per què? Perquè si el fa el Govern l'haurà de fer la Conselleria de Territori i sortirà que han d'arribar un 25% dels turistes que arriben i que fins i tot els ciutadans de les Illes Balears ens n'hauran d'anar a viure a una altra banda.

Per tant, quasi, quasi millor que l'estudi de capacitat de càrrega de les Illes Balears el faci AENA i supòs que el farà amb dades objectives i no el que faria el Govern si ho dugués a terme ell.

Per tant, crec que ha quedat ben clar, votarem en contra del primer punt i a favor de tota la resta.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Nosotros pedimos votación separada de todos los puntos de esta proposición no de ley.

Esta es una proposición no de ley que no va en contra de una ampliación del aeropuerto, va en contra del turismo en general. No son obras de ampliación, son obras de mejora. Si ya partimos de una base equivocada, pues mal va a ir esta proposición no de ley, y son mejoras para aumentar la seguridad, sobre todo la seguridad del tráfico aéreo de la que es la principal puerta de entrada a Mallorca y a Baleares.

Precisamente que se plantee esta cuestión con la crisis económica que estamos viviendo y la que nos viene encima me parece una auténtica barbaridad. Esta crisis es incompatible con la paralización de mejoras de nuestras infraestructuras que nos van a hacer más atractivos, más competitivos turísticamente hablando.

Ustedes olvidan, una vez más, de que es nuestro principal sector y ya vemos qué pasa cuando las tesis de esos grupos pseudopolíticos, que no representan a prácticamente nadie en la sociedad balear y que están en contra del turismo y que van a los aeropuertos a decir que no venga nadie a este aeropuerto, ya vemos lo que pasa cuando sus tesis se llevan a cabo, que es lo que va a pasar este verano, y ojo que no pase el verano que viene, que es miseria y ruina.

Y ustedes plantean nada más y nada menos que en este escenario, pues, evitar cualquier tipo de mejora en nuestra principal puerta de entrada.

Y lo que es alucinante es que salga la señora de Podemos y nos diga que, bueno, como nos va a costar mucho recuperar el flujo turístico que teníamos, el que nos ha dado los mayores índices de riqueza y de empleo, pues, mira ya aprovechamos y vamos cerrando progresivamente el aeropuerto o incluso para qué mejorarlo, si da igual, hombre, una infraestructura tan importante nada más y nada menos que el aeropuerto de referencia del sur de Europa, pues oiga, pues mire, ya como no vienen ya lo dejamos y lo reducimos.

Y después habla de que hay que mejorar las condiciones laborales de los trabajadores, pero si es que con sus políticas lo que pasa es que nos quedamos sin trabajadores, vamos a perder los trabajadores con sus políticas...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, escuchen, escuchen ustedes un poco también.

Miren, AENA sigue adelante con estas obras ya adjudicadas, porque ustedes saben que ya están adjudicadas, porque el gobierno social-comunista, el de los suyos, así lo ha decidido, es su gobierno el que lo ha decidido.

Y yo quiero recordar que el 51%, se lo acaban de decir, de AENA, es público. ¿A quién quieren engañar ustedes, señores de la izquierda? Si esas obras siguen adelante es porque ustedes lo han decidido así, es el Partido Socialista nacional, Podemos, si se puede decir que es un partido o es una crisis continua, pero partido nacional, y los nacionalistas y separatistas varios. Son ustedes los que llevan adelante este proyecto.

Por eso, que vengan aquí a decir que nosotros no queremos nada de esto y sale el Sr. Borràs a hacer un discurso, el Sr. Borràs del Partido Socialista que parece un nacionalista más, es que ustedes al final se confunden, son prácticamente nacionalistas todos...

(Remor de veus)

... -yo no, yo no, yo soy patriota, yo les animo a sumarse al patriotismo que es muy sano.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Lo que le he dicho es que si estas obras siguen adelante es porque ustedes quieren.

Y además alegan en la exposición de motivos que el dinero del proyecto se podría destinar a depuradoras, y lo dicen con total descaro, ustedes que gobiernan en todas las administraciones que tienen competencias sobre las depuradoras que siguen vertiendo aguas fecales al mar y contaminando, ¿ustedes dicen ahora que ese dinero se puede llevar a mejorar las depuradoras? Pero si no hacen absolutamente nada donde tienen que hacerlo. ¿A quién quieren engañar también con esto?

Cogestión del aeropuerto. Miren,...

(Se sent una veu inintel·ligible de fons)

... si hay algo que demuestra que los políticos son un desastre es gestionando...

(Algunes rialles i remor de veus)

... y tienen el ejemplo en las cajas de ahorros que, gracias a políticos y sindicatos, arruinaron todo, y ustedes quieren meter la mano también en los aeropuertos, “vamos a cogestionar” porque se creen que así se van a quedar con las tasas y tendrán más dinero para colocar a sus colegas y así pues seguir montando los chiringuitos que les gustan, pero es que yo creo que ustedes están equivocados, ustedes...

(Remor de veus)

... están equivocados porque fíjense cómo va la cogestión en Estados Unidos, no es solo cobrar tasas, ¿eh?, es aportar

servicios, es aportar material, es aportar mucho dinero y además no se han enterado de que la gestión de la navegación aeronáutica no la llevan los aeropuertos, pero es que ustedes los de MÉS quieren cerrar el aeropuerto de Palma por la noche. Ese es su objetivo, por eso intentan disfrazar la PNL, ir en contra del turismo y cerrar el aeropuerto por la noche. Claro, sí, ya me dirán ustedes cómo se programan los vuelos, pues no tienen ni idea de cómo se programa un vuelo con esas ocurrencias.

(Remor de veus)

Miren, dejen de sacar la Comisión de Medio Ambiente porque es que tampoco se la cree nadie, la Comisión de Medio Ambiente está presidida por un señor que se llama Antoni Alorda que es de MÉS, o sea,...

(Remor de veus)

... déjenlo, déjenlo, son múltiples comisiones y chiringuitos que van creando ustedes para hacerse sus informes a medida. Miren, no, no cuela.

Voy finalizando,...

(Remor de veus)

... esta PNL, como decía al principio, es una muestra más de la turismo-fobia de los partidos de la izquierda que nos gobiernan, o des gobiernan, mejor dicho, y que incluso, ante la mayor crisis económica que vamos a vivir en nuestras islas, es capaz de impedir la mejora de nuestra principal puerta de entrada a España, a Europa y al mundo.

Nosotros vamos a votar que no a esta proposición no de ley por responsabilidad, en defensa de los trabajadores, por eso votamos a favor de la mejora de sus condiciones laborales, cosa que les irá muy mal si sus medidas siguen adelante, y sobre todo vamos a votar que no en defensa de nuestro futuro.

Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Campos. Ara correspon al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Amb una frase podria resumir el que el Grup Parlamentari Proposta per les Illes El Pi considera sobre aquesta qüestió: una, si donarem suport a tots els punts d'aquesta proposició no de llei; dues, no servirà per a molt.

A pesar de tot, el que sí voldria fer és una mica de cronologia, perquè vegin que és impossible aconseguir res que tenguí a veure amb l'aeroport, per moltes qüestions, pel 51% que s'ha dit, pel 49 que s'ha dit, perquè l'amo de les garroves

és el Sr. Ábalos, perquè l'amo de les garroves també és AENA i que, per tant, les Illes Balears no hi pintam un pebre, per molt que ens hi esforcem i per moltes proposicions no de llei que facem en aquesta cambra.

En qualsevol cas, 20 de gener, exposició pública del projecte; 9 de febrer, sense finalitzar l'exposició pública es comencen a adjudicar les obres; 19 de febrer, Comissió Balear de Medi Ambient rebutja les obres d'ampliació; 21 de juny, AENA anuncia que canviarà, per bona voluntat, perquè ens ha escoltat, com s'ha dit aquí, gràcies per escoltar-nos, amén, amén, diu que canviarà l'ampliació; 6 de març, AENA rebutja... -3 del 6, perdó- AENA rebutja mostrar als representants del Govern la reformulació del projecte d'ampliació; 10 de juny, s'ha acordat en aquest Parlament sol·licitar la compareixença del Sr. Tomás Melgar, director de l'Aeroport de Son Sant Joan, que esperem que comparegui i ens aclareixi perquè és l'únic que ens pot fer en aquesta cambra autonòmica, aclarir el que encara no ens queda clar.

AENA ens ha escoltat, com deia, moltíssimes gràcies. El GOB, per acabar, dona suport a l'informe tècnic desfavorable del sots-comitè d'avaluacions d'impacte ambiental de la Comissió Balear del Medi Ambient, atès que AENA segueix sense avaluar els efectes sobre aquesta capacitat de càrrega de l'illa. I a nosaltres ens és igual qui faci aquest estudi de capacitat de càrrega, la veritat, que es faci, molt bé, i què sabrem? Ho sabrem, no?, com hem de créixer, com no podem, qui pot venir, qui no pot venir. De què ens servirà, torn al punt 1, al minut inicial. No ens servirà de molt, per què? Perquè no hi pintam una regadora i perquè al final són peticions que no tenen resposta mai i que el que comanda no és ni l'aire pur que hem de tenir, ni la sobredimensió d'aquesta terra, no comanda res de tot això i vostès ho saben molt bé. Tot i que tornam dir que nosaltres hi votarem a favor.

Posicionament, no a la realització d'obres d'ampliació de l'aeroport, si el que es vol és augmentar el trànsit aeri, trobam que..., bé, com passava l'any passat, enguany no passa. Tenim uns 60 vols per hora, per tant, més d'això ja no en volem. Les nostres illes són territori limitat, s'han de tenir en compte aspectes mediambientals per evitar la saturació i sobreexplotació del nostre territori, revisar el projecte segons quins criteris establerts a les declaracions institucionals d'emergència climàtica i sí, si es tracta de reformes de millora de les instal·lacions, per fer-les més accessibles, més còmodes, més modernes i per no deixar-ho tot en funció de la demanda, perquè si no també hi hauria *depredadors*, diguem-ho així, que voldrien que això cresqués il·limitadament.

Però bé, no parlàriem de tot això si, efectivament, com s'ha dit aquí, i ho hem dit absolutament tots, excepte un, tenguéssim la cogestió aeroportuària. És que és de traca que nosaltres a una comunitat on la primera porta d'entrada siguin els ports i aeroports i no hi tinguem res a dir. Això ja sé que ho reivindicam tots, nosaltres també, però no aconseguim absolutament res. Per tant, a l'amo de les garroves insistir-li tots aquells que li puguin insistir, els 8 diputats que tenim a Madrid, torn al que comentàvem avui de matí, que reivindicuin el que han de reivindicar, no sé, que els amenacin, que els estrenyin, que els diguin que no els donaran suport en segons què, però de qualche manera... -quan parl d'amenaçar és una

metàfora, per favor, no se'm desmesurin, perquè vostès saben que jo som molt civilitzada i molt afectuosa, quan parl d'amenaçar ja saben... em referesc...

(*Remor de veus*)

... a contundència. I en qualsevol cas, efectivament, gràcies, m'ha agradat aquesta coral. En qualsevol cas, el que diria és que, molt bé, nosaltres li donam suport punt per punt, ho firmam, voldríem que fos realitat, però pensam que és una carta als reis mags, tot i que Nadal encara és una mica enfora. I per suposat dir que sí, cogestió, sí la defensam, sí, però creiem que nosaltres de moment no tenim poder per fer-ho davant Madrid.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. La proposta que debatem avui data del febrer d'aquest any i qui ens ho havia de dir que cinc mesos després ens trobaríem immersos en una pandèmia no resolta encara. Si l'argumentació que s'empra en aquesta PNL era i és vàlida, pensam que la situació actual té encara més sentit, replantejar-se l'ampliació de l'aeroport de Palma, perquè la manera de viatjar canviarà, perquè la pandèmia està molt relacionada amb la crisi climàtica. De fet, pensam quan vam passar el confinament amb la reducció dràstica del trànsit aeri i de carretera, com va millorar la qualitat del nostre aire. Per tant, hi ha una relació absolutament directa.

Les dades del trànsit aeri de l'Aeroport de Palma han experimentat un creixement continu des del 2012, han augmentat els passatgers de l'aeroport de Son Sant Joan un 19%. Nosaltres fa temps que diem que el creixement infinit no és possible i menys en territoris finits com el nostre. La capacitat de càrrega és una qüestió fonamental a l'hora de plantejar-nos les nostres illes i que ha d'estar al centre, com a element integrador de les polítiques de sostenibilitat, per tal de garantir el més que necessari equilibri, per evitar o almenys reduir els impactes socials, mediambientals i econòmics.

L'ampliació d'un aeroport d'una illa, com és el cas de Son Sant Joan, té moltíssimes conseqüències que cal valorar i no només les econòmiques, perquè clar, com més gent hi arriba més pressió ha de suportar el territori, provocant una major càrrega mediambiental, la qual cosa vol dir més consum d'energia i aigua, més residus, sense parlar com ja he dit abans de la contaminació de l'aire, l'augment de la mobilitat, perquè si no amplien els aparcaments? No pot ser que declarem l'emergència climàtica, que subscrivim pactes i convenis internacionals i a la vegada es permeti que l'entrada de l'illa pugui créixer sense límits. No té cap lògica.

En aquesta línia, el passat mes de febrer el Tribunal d'Apel·lació d'Anglaterra, va dictar una sentència declarant il·legals els plans de construcció d'una tercera pista a l'aeroport de Heathrow, per incompliment dels acords internacionals

subscrits pel Govern britànic en matèria de reducció de gasos d'efecte hivernacle. El missatge d'aquesta sentència és ben clar, els governs no poden fer cas omís dels seus propis compromisos en el marc de l'Acord de París a l'hora d'aprovar grans projectes d'infraestructures. Els governs tenen alguna cosa a dir a AENA, però també és cert com ha dit la Sra. Pons, no importam res.

AENA assegura que aquesta és l'única opció viable per dotar a Son Sant Joan de les infraestructures necessàries per atendre el trànsit aeri previst els propers 20 anys. Aquesta previsió es manté? Què passa si la pandèmia de la COVID continua? Ha fet AENA una anàlisi de l'era postCOVID i de com afectarà la manera de viatjar? Té AENA en compte els compromisos contra el canvi climàtic?

Estam massa acostumats que AENA prengui decisions sobre el nostre territori, sense tenir en compte els poders públics i la ciutadania a la qual representa, que, per cert, va ser el mateix director de l'aeroport, el Sr. Tomás Melgar, qui va dir: "no som els apropiats per estudiar quina és la càrrega de l'illa, no tenim una responsabilitat sobre l'explotació d'aquesta". Efectivament, l'explotació de Mallorca depèn exclusivament de la seva ciutadania i l'objectiu de les institucions públiques és vetllar per al bé comú. La pregunta és, aquesta ampliació respon al bé comú?

Votarem a favor de tots els punts d'aquesta proposta i, per cert, quina condescendència hem hagut d'aguantar avui!

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Ara correspon a un dels grups proposants, té la paraula el Sr. Ferrà per fixar posició respecte de l'esmena.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputades. En primer lloc, dir que els grups proposants acceptàrem l'esmena presentada per Ciutadans. Si li anàs bé al Grup Parlamentari Ciutadans i a la resta de la cambra sí que demanàrem una transacció de pluralitzar aquesta proposta, que allà on diu: "aeroport" sigui "aeroports de les Illes", per donar més coherència a aquesta proposat d'addició.

Crec que avui hem sentit d'un grup situat a la dreta, una proposta o una fórmula matemàtica que ens ha atribuït a l'esquerra que era $A \text{ igual } B \text{ igual } C$; vull dir, vostès de matemàtiques en saben poc, és $A \text{ més } B \text{ més } C \text{ igual } D$, un producte, que és el pacte de Bellver. Això és important...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -no, no, has dit, $A \text{ igual } B \text{ igual } C$. A la dreta, en canvi, aquesta fórmula sembla que avui en dia és una utopia, és a dir, ni A és igual a B , ni, per descomptat, $A \text{ més } B$ no sumen res, i ho diem, evidentment, per al Partit Popular i VOX.

El Sr. Sagreras ha dit, ha començat la seva intervenció dient que es quedava molt tranquil, i el Grup Parlamentari de VOX dient que era una PNL contra el turisme, una cosa dimoniaca, etc., és que ni amb això són capaços de posar-se d'acord. No governaran mai si no es posen d'acord, i seria interessant veure com s'alliguen amb intervencions també en el Parlament. Però això sembla ciència ficció a dia d'avui. Per tant, auguram que la salut del pacte és bona i crec que anirà prou més enllà del 2023, com ja ho vàrem dir en el primer pacte.

El Sr. Sagreras diu que es queda tranquil. Si vostè es queda tranquil, Sr. Sagreras, voti el punt 1, voti el punt 1, vota'l a favor, a favor, voti'l a favor, voti el punt 1 a favor.

El model del Partit Popular fent bandera de la cogestió. El model turístic del Partit Popular no ha estat la cogestió, el model econòmic, el model competencial no ha estat la cogestió, ha estat la congestió, amb una ene enmig, una congestió que ens ha dut a la situació que patim i seguim patint a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

L'estudi de capacitat de càrrega, no es preocupin. Què volem? Volem que el faci AENA, que el pagui AENA, però evidentment aquest estudi ha d'estar sotmès, sotmès a una avaluació ambiental, evidentment, ha d'estar sotmès a les institucions de les Illes Balears, i tant!, i tant!

Quant a les aportacions de Ciutadans, dir-li una cosa, vostè diu inversions necessàries per generar llocs de feina. Hi estam d'acord, miri, hi estam d'acord, però no estam d'acord amb les inversions que s'han projectat o s'han anunciat per part d'AENA. En aquest parlament de les Illes Balears, ja ho ha comentat una altra diputada que m'ha precedit, ja s'han aprovat iniciatives i deures per a AENA, per a l'aeroport de Palma, per a l'aeroport de Menorca i per a l'aeroport d'Eivissa. La torre de control de Menorca, aprovada en proposició no de llei en seu parlamentària. Les millores d'accessibilitat de l'aeroport d'Eivissa aprovada també en seu parlamentària, amb la unanimitat de tots els grups. Mesures compensatòries en el Pla de Sant Jordi, històriques, per poder protegir l'entorn natural, la biodiversitat i compensar els veïnats del Pla de Sant Jordi.

I evidentment una altra proposta que es va aprovar, aquesta PNL va ser la primera, però n'hi va haver una segona que també es va aprovar en temps de la COVID que era prioritzar aquestes obres, aquestes intervencions abans que les projectades per AENA. I també afegia obres i inversions per a mesures de control sanitari no tan sols a l'aeroport de Palma, sinó a tots els aeroports de les Illes Balears i als aeroports de l'Estat, que són ben necessàries, sobretot són ben necessàries vistes les imatges que hem vist i les informacions que han arribat aquests dies de les aglomeracions que es produeixen per part dels passatgers que arriben per Sant Joan que posen en perill no només es posen en perill entre ells mateixos sinó a tots nosaltres. Per tant, creiem que hi ha una suficient llista de deures que evidentment AENA hauria de complir.

Per tant, ja per acabar, reiterar l'agraïment a tots els grups parlamentaris que donaran suport a part o a tota la proposició no de llei i reiterar simplement que el posicionament de MÉS

per Mallorca és molt clar i rotund, és no a aquesta proposta d'ampliació, no a l'ampliació de l'aeroport de Son Sant Joan.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Ferrà ha fet una petita transacció a l'esmena d'addició del Grup Ciudadanos on jo he interpretat que volia afegir un plural en el sentit "dels aeroports de les Illes Balears". Qualque grup parlamentari s'hi oposa? Tothom hi està d'acord.

Doncs, com s'han expressat sentits de vots diferents i el grup proposant accepta la votació separada, votarem els vuit punts.

Passam a votar el punt número 1. Votam.

31 vots a favor; 24 en contra; cap abstenció.

Passam a votar el punt número 2. Votam.

53 vots a favor; cap en contra; 3 abstencions.

Ara votam el punt número 3. Votam.

52 vots a favor; 1 en contra; 3 abstencions.

Passam a votar el punt número 4. Votam.

52 vots a favor; 4 en contra; cap abstenció.

(Remor de veus)

Senyors diputats, un poc de tranquil·litat.

Passam a votar el punt número 5. Votam.

53 vots a favor; cap en contra; 3 abstencions.

Passam a votar el punt número 6. Votam.

53 vots a favor; 3 en contra; cap abstenció.

Passam a votar el punt número 7. Votam.

56 vots a favor; cap en contra; cap abstenció.

I ara votam l'esmena 10292, de Ciudadanos. Votam.

53 vots a favor, 3 en contra; cap abstenció.

Se m'ha oblidat dir que s'incorpora la petita transacció.

Per tant, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 3478/20.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS